

Éli, Éli, lámá sabaktáni!

[2013. március]

Szárnyaszegetten, elhagyottan
Mélyébe csalt le a tudás,
De hogyha egy utját bejártam,
Sötétén állt végén a más.
Nincs támaszom, nincs menedékem,
De benned hinnem nem lehet –
Én istenem, én istenem,
Miért hagytál el engemet?

Hogyha nagyra dobbant gyáva szívem,
Kerestem alkotásra tért,
Ki magamért egyet se léptem,
Küzdöttem idegen ügyért,
S imé a nép, melyért kiszálltam,
Ha nem kövez meg, kinevet –
Én istenem, én istenem,
Miért hagytál el engemet?

Eladtam a lelkem robotba
S járomba hajtám a fejem,
Botorkálok az élet utján
Világtalan, lélektelen;
Visszhangja nincs hörgő szavamnak,
És a feledség eltemet –
Én istenem, én istenem,
Miért hagytál el engemet?

Kategória: Talált vers
Denumire autor: Ignotus

Látó Szépirodalmi Folyóirat